

† Wilhelm Rasmussen

Så er vi da tilbake, alle vi som vil takke ham, takke Wilhelm Rasmussen for alt han var og gjorde, og for den skjønnhet og rikdom han lot oss få del i. Han hadde det største av alt. Kjærligheten. Den var som fra et uendelig hav inne i ham. Bethovens «Eroica», dikt av Frøding som «Salomos Insegl» var som en del av ham selv. Med de tre siste vers fra «Drømmer i Hades», vil vi minnes ham.

Som hav i svallning,
når vinden kommer,
som våg i vandring
gick suset fram
av dagens aning
i Hadesnatten
fördold och hemlig
och undersam.

Men åter sjunk den
i djupets mörker,
där förd av drömmen
min tanke sam,
och åter steg den
och kom tillbaka,
och syner såg jag
och ord förnam.

Och över anleten
stundom föll det
en glimt av klarare
ljus än för,
men ennu svagt som
en månestrimma
från livets natt
genom dödens dörr.

Wilhelm Rasmussen.

Professor Wilhelm Rasmussen ble bisatt i Asker kapell fredag 10. desember. Kapellet var vakert smykket, og kisten var dekket med et vell av kranser og blomster fra fjern og nær.

Begravelsesseremonien ble innledet til tonene av Bach's «Blst du bei mir». Før talen ble salmen «Velt alle dine veie» sunget. Deretter leste kapellan Sigurd Os-

berg fra begravelsesritualet, salme 90, vers 12: «Lær oss å telle våre dager, at vi kan få visdom i hjertet. Marskalker var professor ved Kunstakademiet, Per Palles Storm og disponent Andreas Stangeland, ildsjelen med hensyn til å få Eidsvollssøylen reist.

Mange av professor Rasmussens billedhuggerverner var møtt frem for å vise ham den siste ære. Billedhuggeren Gunnar Janson la ned en krans fra billedhuggerforeningen og omtalte avdøde som en vennsæl og god kollega, og en foregangsmann da det gjaldt reisingen av Kunstnerens Hus. Han nevnte hans lange og betydningsfulle virke som professor, og tilslutt uttrykte Janson sitt håp om og sin tro på at Eidsvollssøylen nå snart ville bli reist. Billedhuggeren Odd Hilt hilste fra Bildende Kunstneres styre, og maleren Frantz Widerberg fra Unge Kunstneres Samfund. Der ble nedlagt kranser fra den nærmeste familie og fra naboer ved verksmester W. A. Weber.

Marianne Feiring Hamsun.

mer høyt opp i vår kunsthistorie. Etter læreårene ved Kunst og håndverkskolen og hos Brynjulf Bergslien og Utne fulgte studiereiser til Berlin, Paris og Roma.

Han stilte ut første gang i Oslo 1901. Så ble han knyttet til billedhoggerarbeidet ved restaureringen av Trondhelms domkirke med oppgaver som passet ham utmerket. Han ble så lærer i modellering ved Norges tekniske høgskole, og fra 1913 ble han utnevnt til professor og leder av billedhoggerklassen ved Kunstakademiet i Oslo.

Av professor Wilhelm Rasmussens store monumentalarbeider nevner vi korsalteret i Nidarosdomen, Olav Trygvason-monumentet.

Wilhelm Rasmussen 85 år

Billedhuggeren Wilhelm Rasmussen, Hvalstad, fyller i dag 15. juni 85 år, og kan med det se tilbake på et imponerende livsverk. Hans sterke og særpregede kunst kom-

Svært viktig for Norge. Bare et

Bare et

27000 i
mindretal

Bare for å vise hvor vande og
vanakolter disse ting

Storbriannia, USA og sovjet. Lev
fremstilles ofte som om Norge
har et viktig andel i den scie-

Rasmussen fotografert på Stiklestad sammen med Quisling.

En av Norges største billedhuggere gjennom alle tider, vår gamle kampfelle, professor Wilhelm Rasmussen, er avgått ved døden, 86 år gammel. Det er oppløftende å kunne notere at hans gamle assistent Per Palle Storm minnes ham med vakre ord i AFTENPOSTEN. Ellers har det vært pinlig taust i pressen.

Wilhelm Rasmussen ble i 1921 utnevnt til professor i billedhuggerkunst ved Statens kunstakademi og har opp gjennom årene skapt en rekke billedhuggerverker som vil bli stående som monumenter over den døde kunstner. Palle Storm nevner skulpturene på Domkirken i Trondheim, Olav Trygvasson-søylen samme steds, statuen av Fredrik II i Fredrikstad, monumentalbysten av Fernanda Nissen i Oslo og den Eidsvollssøyle som skammelig nok ennå ikke er reist. Men også i sine portrettbyster har han ydet det fremragende. Palle Storm nevner bystene av Magnus Poulsson, Harald Stormoen, Olav Aukrust og Bjørn Bjørnson.

I tillegg til disse arbeider vil vi for egen regning nevne den vakre utforming av festplassen på Stiklestad, som ble revet ned i 1945, og hans kjente byste av Vidkun Quisling.

Som så mange andre av våre fremste og mest nasjonalbevisste kunstnere på de forskjellige områder sluttet også Wilhelm Rasmussen opp

om NASJONAL SAMLING og var bl. a. medlem av kulturtinget. Han delte kår med oss andre i konsentrasjonsleiren på Ilebu, og han bevarer sin stolte holdning helt til det siste. Også vårt blad regner ham som en av sine venner.

— o —

Professor Wilhelm Rasmussen var den fødte billedhugger: han arbeidet kun med masser og størrelser og var fri for alt fikst og mondent, dertil var han en herlig lærer som var åpen for enhver elevs personlighet og alltid positiv i sin veiledning.

Alle hans verker: skulpturene på Domkirken i Trondheim, Olav Trygvasson-søylen i samme by, statuen av Frederik den annen i Fredrikstad, monumentalbysten av Fernanda Nissen i Oslo og Eidsvollssøylen, som han altså ikke skulle få fullført, vidner om hans sikre proporsjonssans og kraftige utforming.

Kunstnerisk nådde han kanskje høyest i sine portrett-byster, hvorav de av Magnus Poulsson, Harald Stormoen, Olav Aukrust og Bjørn Bjørnson er blant de betydeligste i nyere tids skulptur. Alle disse hodene er fornet med storladen karakteristikk og skulpturalt mesterskap.

Mange norske billedhuggere har vært professor Rasmussens elever og noen få har hatt gleden av å arbeide sammen med ham på hans verksted.

Han var alltid vennlig mot oss assistenter og eide stor charme som fengslet alle som kom i berøring med ham.

Wilhelm Rasmussen var personlig en meget beskjeden kunstner som helt opp i sin høye alder gikk på utstillinger og fulgte med levende interesse sine yngre og yngste kollegers utvikling.

Til tross for at synet gradvis sviktet i de siste årene og han bare med stor vanskelighet kunne gå, arbeidet han ukuelig videre med sin kunst og han utstilte på siste høstutstilling en helt ny og meget vakker kvinnebyste.

Alle de som har nytt godt av professor Rasmussens undervisning på akademiet vil minnes ham i takknemlighet.

Per Palle Storm.

Wilhelm Robert Rasmussen var født i Skien 15. juni 1879 og oppholdt seg som ung mann noen år i Amerika. Etter hjemkomsten gikk han inn på Kunst- og Håndverksskolen, hvor Brynjulf Bergslien lærte ham å modellere. Deretter oppholdt Rasmussen seg lenge i utlandet i studieøyemed og ble så — etter anbefaling av Gustav Vigeland — ansatt som billedhugger ved Domkirken i Trondheim. Han var der i 12 år og utførte i denne tid korbueutsmykningen og flere hundre skulpturarbeider. Han var også lærer ved arki-

Wilhelm Rasmussen, fotografert utenfor sitt hjem i Asker.

tektavdelingen ved Norges Tekniske Høyskole. Blant hans største arbeider i yngre år er Fredrik II-monumentet i Fredrikstad og Olav Trygvasson-monumentet i Trondheim. Høsten 1921 ble Rasmussen utnevnt til professor i billedhuggerkunst ved Statens kunstakademi.